

פי האמנה - הוא ההורה ממנו נחטף הילד.

הואיל והמבקשת ביצעה פעולת חטיפה כלפי בנה, והסייגים החופיעים בסעיפים 12-13 לאמנה אינם חלים, אישר ביהמ"ש העליון את קביעת ביהמ"ש המחוזי, להורות על קיום המשפט בארצות הברית, וזאת תוך כדי ביטול פסק דינו של ביהמ"ש לענייני משפחה. על ביהמ"ש לענייני משפחה לרונן "בסדרי החזרת הילד לארה"ב, הסדרת הטיסות, הבטחת מזונות ומדור לקטין בכל הכרוך בהעתקת מקום מגורי הקטין מישראל לארה"ב". זאת, במטרה לשמור על טובת הילד בתקופה עד שיכריע בית המשפט בארצות הברית.

ב"ע 5690/10 פלוני ב' פלוני

חובת ההיוון בדיני משפחה

השופט פוגלמן

למבקשת עו"ד תאנה אקרמן ועו"ד שלומית ביר
למשיב עו"ד אהד גרין ועו"ד רועי גיא-גרין

ביהמ"ש העליון דחה בקשה שהגישה אישה, כנגד קביעת ביהמ"ש קמא, לפיה איזון המשאבים של זכויותיה הפנסיוניות, לא יידחה עד למועד מימושן.

מקרה זה, מדובר בבני"ז שנישאו בשנת '87 ולהם שלושה ילדים משותפים - אשר יחסיהם עלו על זרטון. על רקע זה הגישה המבקשת לבית המשפט ענייני משפחה בקשה ליישוב סכסוך על-ידי זידת הסיוע, ובחלוף מספר ימים הוגשו מטעמה ביעה למשמורת על ילדיהם המשותפים של בני זוג ולפסיקת מזונות; וכן תביעה רכושית. בחלוף ודשיים ממועד הגשתן של תביעות אלו, עזב משיב את ביתם המשותף של הצדדים. ילדיהם ל בני הזוג נותרו במשמורתה של המבקשת. זסגרת הדיון בתביעה למזונות קבע בית המשפט הצדדים יישאו בתלקים שווים בהוצאותיהם של לדים.

משך, במסגרת הדיון בתביעה הרכושית, הכריע

בית המשפט לענייני משפחה בנושא איזונם של פרטי רכוש שונים. בין היתר נקבע, כי על אף שהמבנה המשמש כנגרייה - בה עובד המשיב - רשום על שמו, מהווה מבנה זה חלק מן הרכוש אותו יש לאזן במסגרת איזון משאבים; כי המוניטין שצברה הנגרייה גם הוא נכס שיש לאזנו במסגרת איזון משאבים בהתאם לתונת דעת מומחה שיעריך את שווייה. עוד נקבע, כי מן הכספים שצבר בתקופת הנישואין, הפקיד המשיב אצל אביו במזומן סכום של 100,000 דולר. נפסק, כי מחציתו של סכום זה תועבר לידי המבקשת.

בית המשפט לענייני משפחה דחה את מועד איזונן של קופות גמל, קרנות השתלמות, פנסיה, פדיון ימי חופשה וזכויות נוספות של המבקשת - למועד מימוש הזכויות. הוראה דומה לא ניתנה לגבי מועד מימושו של חבנה הנגרייה.

ביהמ"ש המחוזי קיבל תלקית את ערעוריו של המשיב על פסק הדין כעניין המזונות וערעור על פסק הדין בתביעה הרכושית. במסגרת הדיון בערעור המזונות נקבע, כי המבקשת לא הציגה תשתית ראייתית המצדיקה קביעה כי הכנסותיו של המבקש עולות על המדווה לרשויות, ואף לא הביאה תשתית עובדתית מספקת באשר לשיעורן של הכנסות נטענות אלה. גובה הכנסותיו של המשיב נקבע, אפוא, על יסוד הכנסתו המדווחת. בהמשך, על יסוד הנתונים בדבר הכנסותיהם של הצדדים והערכה כללית בדבר ההוצאות, הועמדו צורכי הילדים למזונות על סכום נמוך מזה שנקבע בידי בית המשפט לענייני משפחה.

במסגרת הדיון בערעור הרכושי אימץ בית המשפט המחוזי את הקביעה שלפיה הנגרייה והמוניטין בגינה מהווים נכסים אותם יש לאזן בין הצדדים. בהקשר זה נקבע, כי אף אם מקבלים את טענת המשיב באשר למקור המימון של רכישת הנגרייה הרי שאין בכך כדי לשנות את העובדה שחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 חל על הצדדים ולכן, כלל נכסיהם - פרט לנכסים שהוחרגו במפורש - הם בני איזון.

בהמשך נקבע, כי המבקשת לא הרימה את הנטל להוכחת קיומם של רווחים בלתי מדווחים וכספים

בית המשפט לענייני משפחה
דחה את מועד איזונן של קופות
גמל, קרנות השתלמות, פנסיה,
פדיון ימי חופשה וזכויות
נוספות של המבקשת - למועד
מימוש הזכויות. הוראה דומה
לא ניתנה לגבי מועד מימושו
של חבנה הנגרייה.

ביהמ"ש המחוזי קיבל תלקית
את ערעוריו של המשיב והורה
כי איזון זכויותיה הפנסיוניות
של המבקשת, כערכן במועד
הפירוד, לא יידחה למועד
מימושן

מימושן. לטענתה, בין היתר, תשלום של פנסיה תקציבית תלוי בכך שהיא אכן תגיע לגיל פרישה ומשכך, מדובר בזכות שטרם באה לעולם.

כן טענה המבקשת, כי על פי ההלכה הפסוקה, אין מקום לכפות היוון של זכויות פנסיה.

ביהמ"ש העליון דחה את הבקשה, באשר היא נסבה כולה על פרטיו של איזון המשאבים שייערך בין הצדדים ועל גובה חיובו של המשיב במזונות - ואיננה מעלה שאלה כללית החורגת מענייני הפרטני של הצדדים לה - ומן הטעם הזה דינו להידחות.

לכך הוסיף ביהמ"ש העליון, כי סעיף 5(ג) לחוק יחסי ממון - החל על הצדדים הנדונים - קובע, כ בין הנכסים שיאוחזו בין בני הזוג יכללו, בין היתר זכויות עתידיות לפנסיה. השאלה כיצד יאוזן זכויות אלה בנסיבותיו הספציפיות של המקרה הנדון, הינה שאלה שעניינה בנסיבות הקונקרטיור של המקרה והליך של רשות ערעור איננו הזירו ההולמת לליבונו.

*בע"מ 560/10

במזומן שהופקדו על-ידי המבקש אצל אביו, ובנסיבות אלה, דין חיובו של המשיב לשלם למשיבה 50,000 דולר - להתבטל. על-יסוד חישובים שונים, נקבע כי המשיב ישלם למבקשת סך של 15,000 ש"ח בגין הסכום שהופקד אצל אביו.

בהמשך נקבע, כי יש טעם בטענתו של המשיב כי דחיית מועד איזון זכויותיה של המבקשת עד פרישתה - מבלי שמועד דחיית איזון הנגרייה יידחה - מביאה לתוצאה בלתי הוגנת.

על רקע זה, הורה בית המשפט, כי מועד איזון זכויותיה הפנסיוניות של המבקשת, כערכן במועד הפירוד, לא יידחה למועד מימושן, אלא ייעשה עתה, על בסיס חוות-דעת אקטוארית. לבסוף נקבע, כי אין מקום - לאחר מתן פסק הדין - ליתן צו גילוי, לאחר שהמחלוקות בין הצדדים הוכרעו; וממילא, בית המשפט לענייני משפחה הורה בפסק דינו, כי הוראת האיזון לגבי כלל הכספים והנכסים שבידי הצדדים תחול גם על נכסים שלא צוינו על-ידי מי מהם.

המבקשת השיבה על הקביעה לפיה איזון המשאבים של זכויותיה הפנסיוניות לא יידחה עד למועד

מהפך! יש חובת היוון! הערות לבע"מ 5060/10 פלונית נ' פלוני (עליון) מאת: עו"ד אורי צפת

לטעמינו, בהחלט היה צריך וראוי להתייחס לפסיקה החדשה של ביהמ"ש המחוזי אשר לראשונה הטיל חובת היוון (ואף זאת מטעמי הוגנת כאמור, שכן יכולה האשה לוותר על איזון הנגרייה ובכך לא תאלץ לשלם כבר עתה באמצעות ההיוון). הפסיקה המשפטית עד כה קבעה, כי אין כל חובת היוון. אין זה הוגן להטיל על אדם שאינו זכאי לקבל פנסיה (בשלב זה) לשלם לבן זוג מחצית זכויות הפנסיה שיקבל, אם יקבל, בעוד 20 שנה. גם במקרה זה, קבע ביהמ"ש לענייני משפחה בתמ"ש 8683/08 (י-ם) כב' השופטת נ. מימון, כי כספי הפנסיה, מענקי הפרישה ופדיון ימי חופשה המגיעים מהאשה לבעל, יידחו למועד מימושם. כבר הצבעתי על הבעיה הקשה של איזון נכסים עתידיים מן הסוג הזה. (חוברת 425).

עתה, כאשר נקרתה לביהמ"ש העליון הסוגיה הזו היא נדחקה לאחור מחמת הניחוי חיפה. זאת למרות שביהמ"ש המחוזי הפך את פסק דינו של ביהמ"ש לענייני משפחה כך שהיתה מצופה התערבות. גם ביהמ"ש המחוזי לא ייחס לכך עניין מהותי אלא, כמו שאמרנו בפשטות, שאם על הבעל לשלם לאשה מחצית שווי הנגרייה, היא תשלם לו כאן ועכשיו את מחצית זכויות הפנסיה העתידית שלה על דרך של היוון.

חדשות! ביהמ"ש העליון אישר ביום 11.8.10 פס"ד מהפכני של ביהמ"ש המחוזי (עמ"ש 511/09+510/09), בו נקבע כי איזון זכויותיה הפנסיוניות של האשה, כערכן במועד הפירוד, לא יידחה למועד מימושן, אלא יעשה כבר עתה על בסיס היוון על פי חו"ד אקטוארית. הנימוק לכך היה, כי מאחר ונקבע כי הנגרייה הינה נכס בר איזון, ועל הבעל ליתן לאשה את מחצית ערך המוניטין של הנגרייה (+ערך הציוד והמבנה), הרי זה לא הוגן כי איזון זכויות האשה יידחה בעוד שמועד איזון הנגרייה לא יידחה. הנימוק הוא איפוא לא ענייני ולא מהותי, אלא "הוגנות" ("אם אתה נוסע מהר, גם אני אסע מהר").

במקרה זה מדובר בזוג, שיש להם שלושה ילדים קטינים וחיוב האשה בתשלום הפנסיה העתידית בדרך של היוון הינו מעמסה כספית לא מבוטלת. כאשר הזדמן עתה לביהמ"ש העליון לפתוח את הסוגיה הבעייתית הזו של חיוב בתשלום זכויות עתידיות על דרך של היוון, העניין נדחק לאחור מחמת "הניחוי חיפה" (ר"ע 7103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור פ"ד לונ(3)123).

ביהמ"ש העליון (כב' השופט ע' פוגלמן) הסתפק בכך שאמר "סעיף 5(ג) לחוק יחסי ממון, קובע כי בין הנכסים שיאוחזו בין בני הזוג יכללו בין היתר זכויות עתידיות לפנסיה". ברם, השאלה כיצד יאוחזו בנסיבות הספציפיות בהליך של רשות ערעור "אינה הזירה ההולמת לבידורה". ממש כך, ולא יסך.